

De Berkel

Wat hebben het Duitse Billerbeck en Zutphen gemeen? Zij mogen zich, evenals acht tussentijdse plaatsen, al eeuwen 'buren' noemen van het 110 kilometer lange riviertje de Berkel. De Berkelburen zijn voor hun boterham allang niet meer afhankelijk van de rivier, hooguit pikken ze wat toeristische graantjes mee. Maar, in vervlogen tijden dreef de Berkel nog de watermolens aan en werd het kleislib dankbaar als 'mest' voor de dorre zandgronden gebruikt. En wat te denken van de Berkelschippers, die tot het begin van de vorige eeuw goederen als zilverzand, jenever en dakpannen in hun zopen vervoerden. 'De Jappe', een replica van de Berkelzomp, vervoert tegenwoordig alleen toeristen. Dat langs de Berkel veel te zien is, dringt steeds meer tot de regionale VVV ers door. Zo kwam vorig jaar de Derde Berkelcompagnie tot stand, die het ambitieuze plan heeft de hele Berkel weer bevaarbaar te maken. Verwordt de rivier dan toch weer tot de levensader van weleer? Of het zover komt, is koffiedik kijken. Wij nemen u in elk geval alvast stroomafwaarts mee, voor een kennismaking met de Berkelburen. Vandaag aflevering 5: Van Rekken naar Eibergen.

Step

Een step huren bij de VVV in Eibergen kost 8 euro per dag. Reserveren is een goed idee. Voor grotere groepen kunnen meerdere steps worden opgehaald. Kano's huren kan bij de familie Ten Brinke aan de Den Borgweg in Rekken. Ook aan de Den Borgweg ligt de theetuin van Berdie Rodenburg.

'U wilt op de step langs de Berkel?', informeert de VVV-medewerkster twijfelend. 'Weet u dat zeker? Dat is zwaar hoor, stappen door het gras.' Nou, zó dicht langs de Berkel hoeft ook weer niet. Op fiets- en wandelpaden is het namelijk prima stappen langs de Berkel van Rekken naar Eibergen.

Door Lillian ten Donkelaar

EIBERGEN - De VVV in Eibergen verhuurt steps. Oerstevige, solide gevaartes met evenveel sierlijkheid als een betonmolen. Als variatie op de fiets een leuk idee. Bij de step levert de VVV ook nog eens gratis en voor niets een steproute. Of die inderdaad allerlei uitdagingen biedt, blijft voorlopig geheim, want de route loopt haaks op de Berkel en is dus volledig ongeschikt voor dit tochtje. Deze aflevering van de serie over de Berkel loopt van Rekken naar Eibergen. Ooit transporteerden honderden schepen allerhande goederen van plaatsen als Vreden en Coesfeld naar Zutphen. Tegenwoordig is de Berkel een kabbelend riviertje, vooral interessant voor sympathiek kleinschalig toerisme. De verschillende Berkelburen tussen Rekken en Eibergen willen dat graag zo houden en zien er ook niet snel verandering in komen. Zoals de VVV wel steps heeft, slechts vijf direct voorhanden, zo is er ook ruimte voor vissers en kanovaarders, maar geen honderden. De fietspaden zijn smal, op de terrasjes onderweg is ruimte voor kleine groepjes mensen.

Deze steptocht begint bij een klein kanoverhuurbedrijf, even buiten Rekken. Theo en Anita

Berkelburen

Een zwerftocht van bron tot monding

ten Brinke ruiden vier jaar geleden de varkenshouderij in voor kanoverhuur aan toeristen. Met een trage landbouwtrekker brengt en haalt Theo tegenwoordig kano's en mensen stroomopwaarts en stroomafwaarts. Als het mooi weer is, is het druk. In de winter houdt de familie er nog wat varkens op na. Spijt hebben ze nooit gehad.

'We verhuuren zo'n zeventig kano's. Als de vraag zou stijgen, dan willen we eventueel wel uitbreiden', vertelt Anita. Feitelijk loopt het nu soms al uit de hand, maar de Ten Brinkes maken er nog geen werk van. 'We hebben in het weekeinde nu soms al te weinig kano's', stelt Anita haast met verbazing vast. Concrete uitbreidingsplannen liggen nog lang niet op de keukentafel. Ook niet met het oog op groei van het toerisme langs de hele Berkel? 'Ach zo'n vaart zal het allemaal niet lopen. De Achterhoek moet het hebben van rust en ruimte. Het zou wat anders worden als het heel toeristisch zou worden, zoals in Giethoorn... maar dat zal niet gebeuren.'

Tijd om verder te stappen, langs

FOTO WERNER RAUWERDINK

Ga eens op de step.

de Berkel, richting Eibergen. Eh... linksaf? Rechtsaf? 'Geen route? Wij hebben wel een route', biedt Anita aan. 'Die hebben we speciaal gemaakt voor mensen die niet met een groep willen meekanoën, maar wel in de buurt willen blijven. Opa's en oma's bijvoorbeeld, die het kanoën een beetje eng vinden. Met deze route kunnen ze op de fiets bij elke brug de kleinkinderen opwachten met broodjes.'

De route is gratis, gewoon een kleine service. Een route die voortdurend de Berkel kruist, was bovendien precies wat er nog ontbrak aan deze tocht.

Aan de horizon doemt een windmolen op. In de schaduw ervan ligt de theetuin van Ber-

die Rodenburg. Een idyllisch plekje. 'U bent de eerste die op de step komt', klinkt een vriendelijke begroeting. Rodenburg opende haar theetuin pas dit jaar, maar het loopt als een trein. 'Doordeweeks hebben we het niet zo druk, maar op zondagmiddag, met mooi weer, dan komen er zo 80, 90 mensen', vertelt ze enthousiast. Dat gemeenten langs de Berkel samen de schouders willen zetten onder het stimuleren van het toerisme, juicht ze toe. 'Uit de hand lopen? Nee hoor, dat gebeurt niet. Het zal hier nooit een tweede Giethoorn worden', echoën in de theetuin de woorden van Anita ten Brinke.

Wie langs de Berkel step (links- en rechtsbenig kunnen

stappen is absolute noodzaak) met de route van de Ten Brinkes in de hand, komt langs onverwacht schilderachtige plekken. Een mini-dahliaaveld bijvoorbeeld. Tussen de bloemen in de zon dwaalt een verrukte toerist, die vandaag ook al kennis heeft gemaakt met de ronkende trekker van Theo ten Brinke. 'Een meneer heeft ons weggebracht naar een plaatsje in Duitsland. Daarna zijn we in anderhalf uur terug gekanood. Het is hier schitterend, hoe heet dit? De Berkel? Wij noemen dit het libellewartertje...'

Op de step, op de step... een paar kilometer verder zit langs de Berkel een visser op leeftijd onder een parasol naar dobber te turen. 'Ik kom uit Eibergen,

ik woon al vijftig jaar in het westen en ik kom hier altijd terug om te vissen', kondigt hij aan. 'Ik vang hier vooral voorn en brasem. Maar ik neem ze nooit mee om op te eten, want de vis smaakt hier niet. Alleen de Duitsers doen dat.' De Berkel krijgt steeds meer de ruimte en dat ziet ook de visser. 'Ze hebben iets verderop de wal steil afgegraven. Nu kan je daar niet meer zitten. In ruil hebben ze hier de wal weer een stukje afgevlakt, maar er is wel minder ruimte voor vissers.' De ex-Eibergenaar ziet er het voordeel wel van in. 'Ze willen de oude inhammetjes weer terugbrengen in de Berkel. Dat is gunstig voor de vogels en voor de visstand.'

Verder stept de route, tot aan de Mallumse Molen. Daar is een heus schipperscafé in de maak. Theo ten Brinke ronkt er juist vandaan met een kar vol kano's. De enige bezoekers die verder aanleggen zijn fietsers en een enkele step. Heuse boten zal het schipperscafé niet snel zien. Nee, een tweede Giethoorn zal het waarschijnlijk nooit worden.

(ADVEP)

Opruimi
o.a. **50%** k
op al

Voor nog meer voordeel zie

EUROPATU